

Nr 77.

Ankom till riksdagens kansli den 21 maj 1932 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående statens avdikningsanslag och statens avdikningslånefond jämte en i ämnet väckt motion.

(1:sta avd.)

I årets statsverksproposition har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att i avbidan på den proposition i ämnet, som kunde varda riksdagen förelagd, för budgetåret 1932/1933 beräkna, under nionde huvudtiteln, punkt 113, ett extra förslagsanslag av 3,000,000 kronor till statens avdikningsanslag och under utgifter för kapitalökning, bilaga 5, punkt 2, ett reservationsanslag av 1,300,000 kronor såsom kapitalökning för statens avdikningslånefond.

Sedermera har Kungl. Maj:t i en till riksdagen den 11 mars avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition nr 215 under åberopande av bilagt utdrag ur statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag föreslagit riksdagen

1) *dels* godkänna den av departementschefen i statsrådsprotokollet tillstyrkta ändringen rörande villkoren för erhållande av statsbidrag från statens avdikningsanslag;

dels medgiva, att Kungl. Maj:t må under budgetåret 1932/1933 bevilja statsbidrag från statens avdikningsanslag å tillhoppa högst 3,000,000 kronor;

dels ock anvisa för budgetåret 1932/1933 under nionde huvudtiteln och benämningen statens avdikningsanslag ett extra förslagsanslag av 3,000,000 kronor; samt

2) *dels* godkänna den av departementschefen i statsrådsprotokollet tillstyrkta ändringen rörande villkoren för lån från statens avdikningslånefond;

dels medgiva, att Kungl. Maj:t må under budgetåret 1932/1933 från statens avdikningslånefond bevilja lån å tillhoppa högst 2,900,000 kronor;

dels ock såsom kapitalökning för sagda fond för budgetåret 1932/1933 under utgifter för kapitalökning och under rubriken »Statens utlåningsfonder» anvisa ett reservationsanslag av 1,300,000 kronor.

Beträffande utredningen i ärendet hänvisas till berörda statsrådsprotokoll.

I en inom andra kammaren väckt, till utskottet hänvisad motion nr 529 av herr *Sandberg m. fl.* har hemställts, att riksdagen måtte besluta avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 215 i vad den avser ändringen rörande villkoren för erhållande av statsbidrag från statens avdikningsanslag och lån

Motion.

från statens avdikningslånefond samt att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte snarast föranstalta om utredning om och framläggande av förslag till ändring i gällande grunder för understöd ur statens avdikningsanslag och statens avdikningslånefond i huvudsaklig överensstämmelse med vad som framhållits i denna motion.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd härför, hänvisas till motionen.

Gällande villkor för statsbidrag från statens avdikningsanslag.

Gällande villkor för statsbidrag från statens avdikningsanslag äro meddelade i kungörelse den 11 juni 1926 (nr 257) med däri genom kungörelse den 27 juni 1929 (nr 215) gjord ändring samt innebära i huvudsak följande.

Statsbidrag kan av Kungl. Maj:t anvisas till utförande av sådana torrlägningsföretag, vilka avse höjande av alstringsförmågan hos mark med hänsyn till dess utnyttjande såsom åker eller ständig slätter- och betesvall. Förslag till utförande av företag, vartill statsbidrag sökes, skall vara upprättat vid syneförrättning enligt bestämmelserna i 10 kapitlet vattenlagen. Ansökning om statsbidrag skall insändas till lantbruksstyrelsen, som har att med eget utlåtande överlämna ärendet till Kungl. Maj:t för prövning samt för fastställelse av arbetsplanen. Statsbidrag till visst företag eller del därav kan beviljas under förutsättning, att lantbruksstyrelsen finner värdet av båtnaden i förut angivna avseenden uppväga eller överstiga kostnaden för torrläggningen. Där värdet av båtnaden icke uppväger kostnaden för torrläggningen, kan statsbidrag dock, i undantagsfall, beviljas, när särskilda skäl därtill äro. Den omständigheten, att för samma företag eller del av företag, som statsbidraget avser, lån åtnjutes från statens avdikningslånefond, utgör icke hinder för bidrags beviljande. Statsbidrag kan av Kungl. Maj:t beviljas till högst hälften av den utav Kungl. Maj:t godkända kostnaden såväl för torrlägningsarbete — teg- eller täckdikning däri ej inberäknad — som ock för undersökningen och förrättningen jämte erforderliga kartor och handlingar. I den mån båtnadsvärdet överstiger kostnaden, skall statsbidraget undergå skälighetsminskning. Beträffande de förut berörda undantagsfall, där kostnaden överstiger båtnadsvärdet, skall statsbidraget med tillämpning i övrigt av nyss angivna grunder beräknas med hänsyn till båtnadsvärdet. Det tillkommer lantbruksstyrelsen att hava in-seende över torrlägningsarbetets utförande samt att meddela slutligt godkännande av sådant arbete. Lantbruksstyrelsen har även att övervaka underhållsskyldighetens fullgörande. Statsbidrag utbetalas från statskontoret enligt vissa föreskrifter i mån av arbetets fortgång.

Gällande villkor för lån från statens avdikningslånefond.

Gällande villkor för lån från statens avdikningslånefond äro meddelade i kungörelse den 11 juni 1926 (nr 258) med däri genom kungörelse den 14 juni 1929 (nr 166) gjord ändring samt innebära i huvudsak följande.

Lån kan av Kungl. Maj:t anvisas till utförande av sådana torrlägningsföretag, vilka avse höjande av alstringsförmågan hos mark med hänsyn till dess utnyttjande såsom åker eller ständig slätter- och betesvall. Förslag till utförande av företag, vartill lån sökes, skall vara upprättat vid syneförrättning enligt bestämmelserna i 10 kapitlet vattenlagen. Ansökning om lån skall insändas till lantbruksstyrelsen, som har att med eget utlåtande överlämna ärendet till Kungl. Maj:t för prövning samt för fastställelse av arbetsplanen. Lån till visst företag eller del därav kan beviljas under förut-

sättning, att lantbruksstyrelsen finner värdet av båtnaden i förut angivna avseenden uppväga eller överstiga kostnaden för torrläggningen. Där värdet av båtnaden icke uppväger kostnaden för torrläggningen, kan lån dock, i undantagsfall, beviljas, när särskilda skäl därtill äro. Den omständigheten, att för samma företag eller del av företag, som lånet avser, bidrag åtnjutes från statens avdikningsanslag, utgör icke hinder för lånets beviljande. Lån kan av Kungl. Maj:t beviljas intill den av Kungl. Maj:t godkända kostnaden såväl för torrlägningsarbetet — teg- och täckdikning däri ej inberäknad — som ock för undersökningen och förrättningen jämte erforderliga kartor och handlingar, efter avdrag för det bidrag, som för samma företag eller samma del inom företag kan varda lämnat från statens avdikningsanslag, dock med iakttagande att lånet ej för någon del av företaget må överstiga 70 procent av det genom torrlägningsarbetet uppkommande, av lantbruksstyrelsen vitsordade båtnadsvärdet. Det tillkommer lantbruksstyrelsen att hava inseende över torrlägningsarbetets utförande samt att meddela slutligt godkännande av sådant arbete. Lantbruksstyrelsen har även att övervaka underhållsskyldighetens utförande. Lån utbetalas från statskontoret enligt vissa föreskrifter i mån av arbetets fortgång. Å den av Kungl. Maj:t bestämda lånesumman beräknas för de första tre åren från första lyftningsdagen icke någon ränta. För näst därpå följande tre år beräknas å lyftade belopp 3.6 procent årlig ränta, vilken vid dessa tre års slut lägges till den beviljade lånesumman. Å det sålunda uppkommande beloppet erlägges från och med sjunde året efter första lyftningsdagen till dess lånet blivit slutbetalt en annuitet av 6 procent, därav såsom ränta räknas 3.6 procent å det oguldna kapitalbeloppet. Amorteringstiden blir enligt dessa bestämmelser omkring 26 år.

Bestämmelserna angående förutsättningarna för beviljande av statsbidrag eller lån för torrlägningsföretag, vid vilka båtnadsvärdet icke uppväger kostnaden för torrläggningen, hava — i anslutning till vissa i sammanhang med tillkomsten år 1926 av dessa bestämmelser gjorda uttalanden — i förekommande fall tillämpats sålunda, att statsbidrag eller lån beviljats endast till företag, där kostnaden motsvarat högst 120 procent av båtnaden.

Vid prövningen av kostnadens och båtnadsvärdets inbördes förhållande har lantbruksstyrelsen emellertid i de nu avsedda fallen, enligt ett av departementschefen i propositionen till 1926 års riksdag gjort uttalande, varit oförhindrad att, vad angår uppskattningen av kostnaden, bortse från förrätningskostnader och andra därmed jämförliga, själva torrlägningsarbetet icke direkt vidkommande kostnader.

Vid meddelande av statsbidrag från allmänna avdikningsanslaget och norrländska avdikningsanslaget skulle enligt de för anslagen för tiden till och med år 1916 gällande bestämmelserna (allmänna avdikningsanslaget: 64/1911, 423/1912 och 277/1914; norrländska avdikningsanslaget: 58/1906, 83/1910, 424/1912 och 276/1914), där Kungl. Maj:t icke funne undantag böra äga rum, iakttagas, att, om den verkliga kostnaden för torrlägningsarbetets utförande skulle finnas understiga den beräknade, av vederbörande myndighet granskade och godkända kostnaden, det beviljade statsbidraget

Förhållandet mellan båtnad och kostnad vid vissa företag.

Minskning av statsbidrag på grund av kostnadsbesparing.

minskades med så stor del av den ifrågavarande besparingen, som det beviljade statsbidraget utgjort av den beräknade kostnadssumman.

I skrivelse den 13 maj 1916, nr 114, anhöll emellertid riksdagen — under anförande att sålunda åstadkommen minskning av beviljat statsbidrag visat sig icke stå i rimlig proportion till arbetet med räkenskapssammandragens upprättande och granskning samt att sannolikheten för att med ifrågavarande kontroll erhålla en riktig uppgift å den verkliga arbetskostnaden vore mycket ringa — att Kungl. Maj:t måtte vidtaga sådan ändring i villkoren rörande statsbidragen, att bidrag meddelades till av Kungl. Maj:t vid dess beviljande bestämt belopp att utgå oavkortat, utan hinder därav att den verkliga kostnaden för arbetets utförande understeg den beräknade.

Bestämmelser av sådant innehåll intogos i de för allmänna och norrländska avdikningsanslagen från och med år 1917 gällande författningarna (nr 376 och 377/1916).

I 1926 års kungörelse angående villkoren för statsbidrag från statens avdikningsanslag har föreskrift i samma syfte lämnats i sådan form, att statsbidrag må beviljas till viss del av den utav Kungl. Maj:t godkända kostnaden för torrlägningsföretaget, utan att någon begränsning av bidraget med hänsyn till att nämnda kostnad eventuellt kunnat understiga den verkliga blivit ifrågasatt.

*Medgivna
understöds-
belopp och
anvisade
medel.*

Beträffande statens avdikningsanslag plägar riksdagen årligen dels bestämma det belopp, intill vilket statsbidrag ur anslaget må av Kungl. Maj:t för det nästkommande budgetåret beviljas, dels ock anvisa visst anslagsbelopp för finansieringen av erforderliga utbetalningar av bidrag. Följande tabell utvisar för ett vart av budgetåren 1926/1932 den bestämda bidragssumman och det anvisade anslagsbeloppet:

Budgetår		Av riksdagen bestämd bidragssumma	Anvisat anslag
1926/1927	kronor 2,500,000	1,800,000
1927/1928	» 3,100,000	2,100,000
1928/1929	» 3,100,000	2,600,000
1929/1930	» 3,100,000	2,600,000
1930/1931	» 4,000,000	3,800,000
1931/1932	» 3,300,000	3,800,000.

Anslaget, som till och med budgetåret 1930/1931 haft karaktären av extra reservationsanslag, uppfördes för budgetåret 1931/1932 såsom extra förslagsanslag. Denna förändring vidtogs med hänsyn till önskvärheten av en jämnare fördelning mellan budgetåren av medelsanvisningarna till anslaget och vikten av att anslaget städse motsvarade de krav, som på grund av statens åtaganden gentemot torrlägningsföretagen ställdes på detsamma.

Vidkommande statens avdikningslånefond har, såvitt angår budgetåren

1927/1932, enligt riksdagens beslut det belopp, vartill lån ur fonden fått för år högst beviljas, uppgått till 3,000,000 kronor.

Utöver de till fonden inflytande kapitalinbetalningarna har fonden under nämnda budgetår tillförts följande anslag för kapitalökning:

för budgetåret 1927/1928	kronor 1,000,000
» » 1928/1929	» 700,000
» » 1929/1930	» 250,000
» » 1930/1931	» 2,000,000
» » 1931/1932	» 2,000,000.

Av chefen för jordbruksdepartementet jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 13 november 1931 tillkallade tre särskilda utredningsmän för att inom nämnda departement biträda med verkställande av utredning och utarbetande av förslag rörande de ändringar i gällande grunder för understöd ur statens avdikningsanslag och statens avdikningslånefond, som kunde finnas erforderliga för att de för angivna ändamål anvisade medlen måtte med vederbörligt beaktande av ekonomiska synpunkter användas med största möjliga nytta för det allmänna, hava i ett av dem den 23 februari 1932 avgivet betänkande föreslagit vissa ändringar i grunderna för statens understödsverksamhet på ifrågavarande område.

Över utredningsmännens förslag hava utlåtanden avgivits till Kungl. Maj:t av lantbruksstyrelsen och statskontoret.

De av utredningsmännen framlagda förslagen innebära i huvudsak följande.

I de undantagsfall, då statsbidrag och lån må beviljas trots att kostnaden för torrläggningen överstiger båtnadsvärdet, bör den överskjutande kostnaden få uppgå till högst 10 procent av båtnadsvärdet, och vid bedömandet av kostnaden i jämförelse med båtnaden bör i dessa fall avdrag ej göras för förrätningskostnader och därmed jämförliga utgifter. I den kostnad, efter vilken statsbidrag och lån må beräknas, böra ej i något fall ingå utgifter för hantlangning och dylikt. Statsbidraget skall minskas från hälften till en tredjedel av kostnaden för torrläggningen. För det fall, att utförandet av ett torrlägningsföretag visat sig draga lägre kostnad, än som beräknats vid beviljande av statsbidrag eller lån, skall efter lantbruksstyrelsens bestämmande en motsvarande reducering av det lämnade understödet ske.

De av utredningsmännen i övriga delar framställda ändringsförslagen beröra vissa detaljer i understödsverksamheten.

I förevarande proposition har utredningsmännens förslag upptagits allenast i följande två avseenden. Sålunda avses sådan modifikation i tillämpningen av bestämmelserna angående beviljande av statsbidrag och lån till företag, där kostnaden för torrläggningen ej uppväger båtnaden, att statsunderstöd i angivna fall skall beviljas endast för den händelse, kostnaden motsvarar högst 110 procent av båtnadsvärdet, samt att vid

*Förslag av
särskilda
utrednings-
män*

*Innebörden
av Kungl.
Maj:ts förslag.*

prövningen inom lantbruksstyrelsen av frågan om kostnadens och båtnadens inbördes förhållande ej, såsom för närvarande, må bortses från förrättningskostnader och andra därmed jämförliga, själva torrlägningsarbetet icke direkt vidkommande kostnader. För genomförande av detta förslag erfordrades emellertid ej någon ändring i de gällande författningsbestämmelserna.

Vidare skulle i vissa fall en begränsning ske av till torrlägningsföretag utgående statsunderstöd — såväl bidrag som lån — med hänsyn till företagets verkliga kostnader genom en bestämmelse av huvudsaklig innebörd, att, därest enligt behörigen verifierade räkenskaper, vilka bidragstagaren respektive låntagaren skall vara skyldig att på anfordran av lantbruksstyrelsen förete, verkliga kostnaden för torrlägningsarbetets utförande befundes understiga den vederbörligen godkända kostnaden för samma arbete, statsbidraget respektive lånet skulle efter lantbruksstyrelsens bestämmande i motsvarande grad minskas. Därest riksdagen biträdde förslaget, syntes det departementschefen böra ankomma på Kungl. Maj:t att vidtaga härav påkallad ändring i gällande kungörelser i ämnet.

Motionen.

Beträffande först det fall att kostnaden överstiger båtnaden framhålla motionärerna att därest man vid prövningen av frågan om kostnadens och båtnadens inbördes förhållande icke skulle få såsom för närvarande bortse från förrättningskostnaderna, detta skulle leda till att särskilt åtskilliga mindre företag med proportionsvis höga förrättningskostnader orättvist ställdes utanför understödmöjligheten. Under erinran att utredningsmännens förslag avser att utgifter för hantlangning och dylikt icke skulle få såsom för närvarande ingå i den till grund för statsbidraget liggande kostnadsberäkningen, med avseende varå departementschefen icke gjort något uttalande, anföra motionärerna vidare, att även sådana kostnader syntes böra få medräknas för erhållande av statsunderstöd. Med erinran ytterligare om bestämmelsen, att statsbidraget, i den mån båtnadsvärdet överstiger kostnaden, skulle undergå skälig minskning och att statsbidraget uppginge till femtio procent av kostnaden först när denna vore lika stor som båtnaden, framhålla motionärerna, att statsbidraget procentuellt taget bleve lägst vid de mest räntabla företagen men att det ur nationalekonomisk synpunkt vore riktigare att man med statsunderstödet i främsta rummet uppmuntrade företag med hög båtnad. Den jordägare, som genomförde företaget, finge med hänsyn till den långa tid som förflöte, innan båtnaden gjorde sig gällande, sällan själv njuta frukterna av båtnaden. Det syntes motionärerna därför rättmätigt, att det allmänna påtog sig kostnaden för den båtnad, som kommande släktled finge skörda av företaget. Det kunde på grund av anförda förhållanden inträffa, att just de ekonomiskt mest berättigade företagen icke komme till utförande. Motionärerna anse, att en lämpligt avvägd fast bidragskvot borde bäst kunna tillgodose önskemålet i här förevarande avseende. Frågan om var gränsen för bidraget borde sättas borde göras till föremål för närmare undersökning. Vid bidragets bestämmande borde emellertid iakttagas att bidraget fastställdes till ett högre belopp för Norrland och därmed jämförliga delar av landet än för övriga Sverige. Slutligen anföra motionärerna rörande Kungl. Maj:ts förslag, att i fall då den verkliga kostnaden un-

derstiger den beräknade, statsbidraget skall undergå motsvarande minskning följande:

Visserligen skulle enligt det framlagda förslaget ett verifierande av företagets utgifter och en eventuell minskning av understödet i regel ske endast under förutsättning att arbetet utfördes under en tid med lägre arbetspriser än dem som vore gällande vid tidpunkten för arbetsplanens och statsunderstödet beviljande. Men sannolikt skulle ett införande av de ifrågasatta bestämmelserna nu, liksom före 1917, visa sig medföra mera besvär och olägenheter än besparingarna vore värda. Beträffande ett stort antal mindre företag utfördes arbetet så, att varje delägare åtog sig vissa arbeten, vanligen på egen mark, mot att han erhöle därå belöande statsbidrag. Han vore således sin egen arbetsgivare, och hela hans kontanta inkomst vore lika med honom tillkommande statsbidrag, under det att den verkliga arbetskostnaden för den del av företaget han utförde likväl vore större än statsbidraget. Även vid större företag, som bortsattes på entreprenad, kunde det i många fall bliva svårt att taga reda på den verkliga kostnaden, och bestämmelserna torde nu liksom förut leda till varjehanda manipulationer av företagens styrelser för att i räkenskaperna få upp kostnaden till den beräknade även i de fall, då den understeg denna. Bestämmelserna i nu förevarande avseenden syntes alltså böra bibehållas vid det nuvarande.

För egen del anser sig utskottet böra förorda de i propositionen ifrågasatta modifikationerna i tillämpningen av bestämmelserna angående beviljande av statsbidrag och lån till företag, där kostnaden för torrläggningen ej uppväger båtnaden. Beträffande motionärernas invändning med avseende därå, att vid prövning av förhållandet mellan kostnaden och båtnaden förrätningskostnaderna icke skulle få medräknas, vill utskottet framhålla, att i fråga om mindre företag, vilka motionärerna i detta sammanhang särskilt äsyftat, för den föreskrivna laga syneförrättningen enligt vattenlagen numera kan tillämpas ett visst enklare förfaringssätt i syfte att därigenom nedbringa förrätningskostnaderna. Om därjämte tages i betraktande att, därest förrätningskostnaden undantages, statsbidraget själfallet i motsvarande mån minskas, torde den av Kungl. Maj:t föreslagna jämkningen icke behöva befaras medföra någon nämnvärd olägenhet för vederbörande intressenter. Vad i motionen anförts i fråga om en övergång till en fast bidragskvot utan avseende å den av vederbörande företag uppskattade båtnaden anser sig utskottet icke böra biträda, då utskottet icke kan undgå finna övervägande skäl tala för att sätta statsbidragets storlek i visst förhållande till den båtnad, som beräknas kunna utvinnas av vederbörande företag. Utskottet vill för övrigt härutinnan särskilt framhålla, att intressenterna i varje fall hava möjlighet att utöver statsbidraget erhålla lån från statens avdikningslånefond. Vad angår förslaget om minskning av statsbidrag och lån för det fall, att torrläggingsföretaget visat sig draga lägre kostnad än som beräknats vid statsunderstödet beviljande, framgår av den ovan lämnade redogörelsen, att en sådan bestämmelse varit gällande för tiden till och

Utskottet.

med 1916, men att denna bestämmelse från och med 1917 borttagits på framställning av 1916 års riksdag, som efter förslag av jordbruksutskottet framhöll, att sålunda åstadkommen minskning av beviljat statsbidrag visat sig icke stå i rimlig proportion till arbetet med räkenskaps-sammandragens upprättande och granskning samt att sannolikheten för att med kontrollen erhålla en riktig uppgift å den verkliga arbetskostnaden vore mycket ringa. Utskottet hyser fortfarande den uppfattning, åt vilken 1917 års riksdag givit uttryck. Därutöver vill utskottet allenast framhålla att vid de numera i allt större utsträckning förekommande mindre torrlägningsföretagen, där arbetet som regel utföres uteslutande av vederbörande jordägare själv och dennes familjemedlemmar, hart när oöverkomliga svårigheter måste möta i fråga om fastställande av de verkliga kostnaderna. Med hänsyn till det anförda anser utskottet i likhet med motionärerna en återgång icke böra ske till den före 1917 gällande ordningen i förevarande avseende.

Utskottet har icke något att erinra mot att beträffande statens avdikningsanslag det sammanlagda bidragsbeloppet liksom för innevarande budgetår bestämmes till 3,000,000 kronor och att för tillgodoseende härav anslaget i fråga, som har förslagsanslags natur, för samma tid uppföres med 3,000,000 kronor. Vidkommande statens avdikningslånefond tillstyrker utskottet i enlighet med Kungl. Maj:ts förslag dels att högsta utlåningsbeloppet bestämmes till 2,900,000 kronor, motsvarande det sammanlagda belopp, som blivit under budgetåret 1930/1931 beviljat i lån, dels ock att för tillgodoseende av behovet av kapitalökning anvisas ett reservationsanslag av 1,300,000 kronor.

Under återopande av vad utskottet sålunda anfört hemställer utskottet,

A) att riksdagen må i så måtto bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition, att riksdagen må

1:o) *dels* medgiva, att Kungl. Maj:t må under budgetåret 1932/1933 bevilja statsbidrag från statens avdikningsanslag å tillhoppa högst 3,000,000 kronor;

dels ock anvisa för budgetåret 1932/1933 under nionde huvudtiteln och benämningen statens avdikningsanslag ett extra förslagsanslag av 3,000,000 kronor; samt

2:o) *dels* medgiva, att Kungl. Maj:t må under budgetåret 1932/1933 från statens avdikningslånefond bevilja lån å tillhoppa högst 2,900,000 kronor;

dels ock såsom kapitalökning för sagda fond för budgetåret 1932/1933 under utgifter för kapitalökning och under rubriken »Statens utlåningsfonder» anvisa ett reservationsanslag av 1,300,000 kronor;

B) att motionen II:529, i den mån den ej kan anses besvarad genom vad utskottet här ovan anfört och hemställt, ej må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Beträffande sättet för anskaffande av de till kapitalökning till statens avdikningslånefond avsedda medlen torde statsutskottet framdeles under riksdagen avgiva förslag.

Stockholm den 20 maj 1932.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Sederholm, Linders, Carl E. Eriksson, Gabrielsson, Elof B. Andersson, Tjällgren, Granath* och *Fritiof Gustafson* samt

från andra kammaren: herrar *Johansson* i Uppmälby, *Hedlund* i Häste, *Carlström, Uddenberg, Månsson* i Erlandsro, friherre *Lilliecreutz, Andersson* i Löbbo och *Pehrsson* i Bramstorp.
